

פרשת יתרו

ועתה, אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ (יט, ה)

ותמוה הדבר, וכי בגלל ש"לי כל הארץ" על כן "והייתם לי סגולה"? לכאורה מה ענין זה לזה? ואדרבה, אם כל הארץ של הקב"ה, א"כ היה נכון שכל העמים יהיו שווים ולא שאחד מהם יהא סגולה?

ומסביר הרה"ק בעל הבני יששכר זי"ע (חודש סיון מאמר ב' אות ד'), וזה לשונו: ונראה דהנה משנה ערוכה בידינו דעבד שמכרו רבו לנכרים או לחוץ לארץ יצא לחירות. והנה הקב"ה בעצמו כביכול שומר ומקיים תורתו כידוע. ולפי זה כיון שגרש אותנו הקב"ה מארץ ישראל ומכר אותנו לנכרים ולחוץ לארץ, מן הדין מחויבים אנחנו לצאת לחירות מעול מלכותו יתברך ופטורים אנחנו מלשמור את התורה הקדושה ח"ו.

אך כבר אמרו חז"ל האיך הקב"ה מוריד גשמים בשבת, והלא זהו הוצאה מרשות לרשות, ותירצו דכיון דכל העולם כולו של הקב"ה, הרי הוא רשות אחת היא, ואין כאן הוצאה לרשות אחרת. ולכן לא נוכל לטעון שהוציאנו השי"ת מרשותו לרשות אחרים, דכיון שכל העולם שלו, אין כאן הוצאה לרשות נכרים או לארצות זרים, אלא כל היכא שאנחנו נמצאים ברשות הקב"ה אנחנו, ולעולם לא יצאנו מתחת ידו ורשותו כלל.

וזה שאמר הכתוב, ו"הייתם לי סגולה מכל העמים", שע"י מתן תורה תהיו מסוגלים בתורה אף כשתהיו בין העמים בגלות, וזהו מכל העמים, כלומר מבין ארץ העמים, ואין לכם טענה שהואיל ונמכרתם לארץ הנכרים תהיו פטורים מעול תורה, "כי לי כל הארץ", דהרי העולם כולו שלי, וא"כ מעולם לא מכרתי אתכם לצאת מתחת רשותי...

ואילו הגה"ק מהרי"ל דיסקין זי"ע פירש, דיש כאן תירוץ עבור אלו השואלים: אם כולם ילמדו תורה בישיבות ובכוללים, מי יקיים את העולם?

התשובה לשאלתם נמצאת בפסוק: "ועתה, אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי", כלומר, אם תשמרו את בריתי, וברית היא תורה, שהרי על הפסוק (ירמיהו לג. כה) "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתיו" דרשו חז"ל, שהכוונה היא לתורה שבזכותה קיימים שמים וארץ, אם כן כשתשמרו את בריתי ותעסקו בתורה, תזכו ל"והייתם לי סגולה מכל העמים".

ואם תאמרו מה יהיה אם נעסוק כלנו בתורה לא יהיו רופאים נגרים ולא שום בעלי מקצוע? על כך משיבה התורה: "כי לי כל הארץ", יש הרבה גויים, והם יעשו את שאר הדברים הנחוצים לבני אדם לחיות, ואילו אתם תעסקו בעיקר חיותו של העולם, בלימוד התורה...

מקור: פנינים